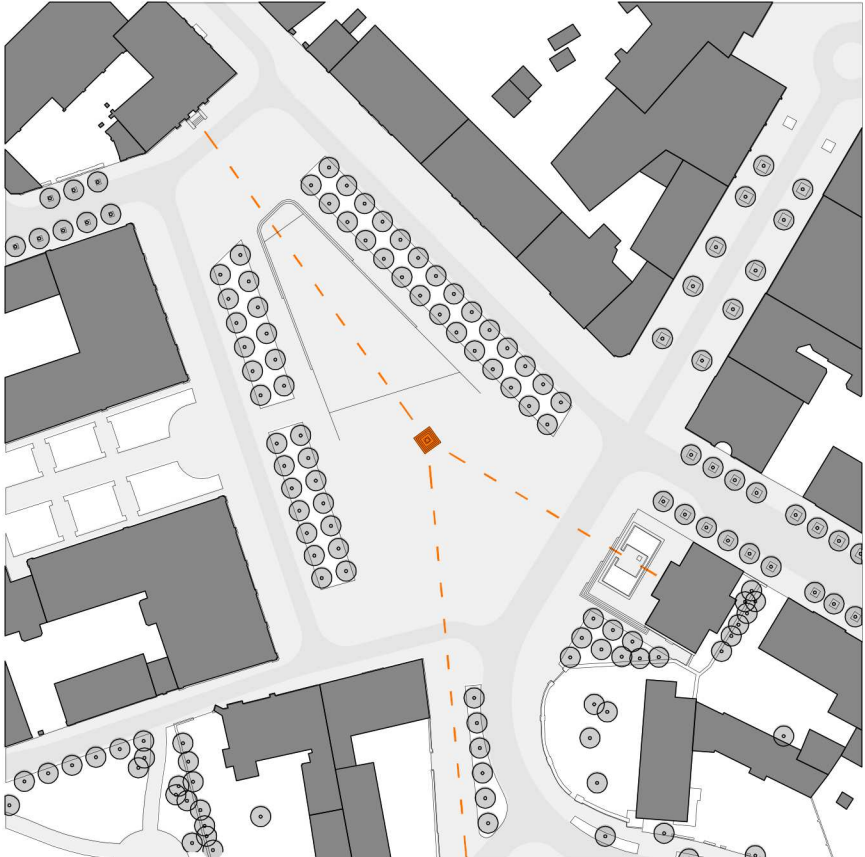
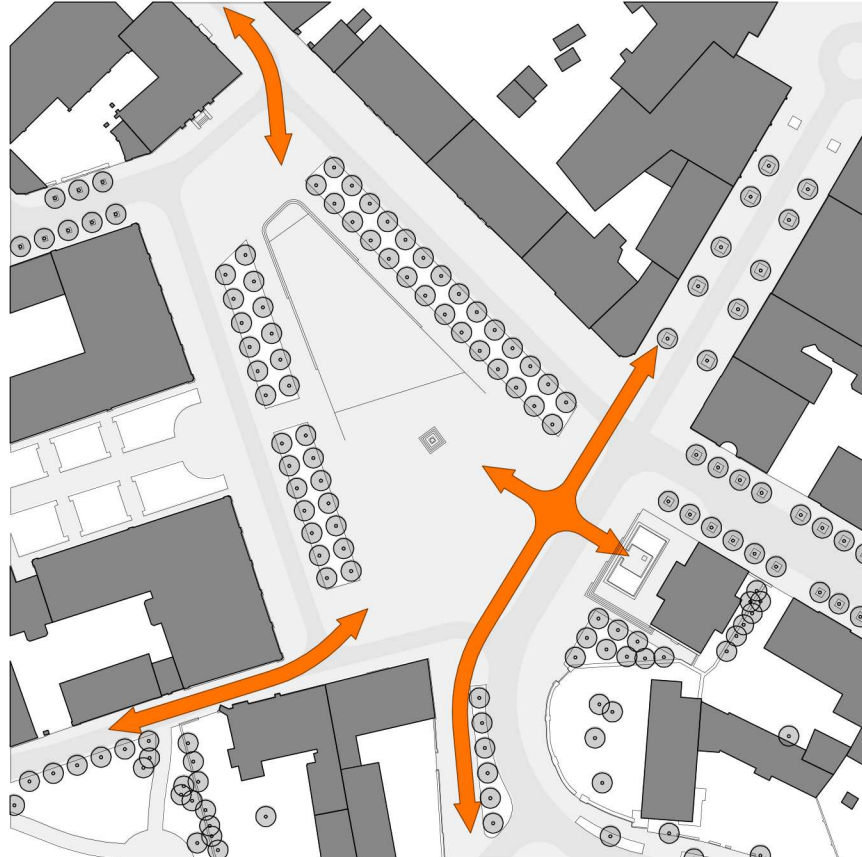




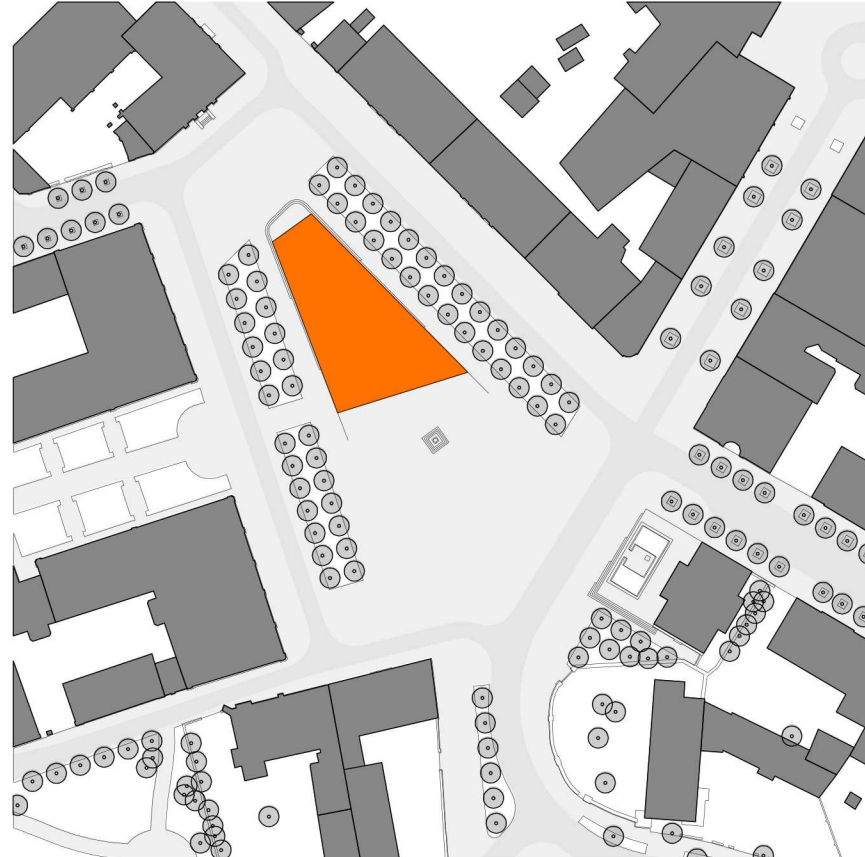
zagospodarowanie terenu 1:250



lokalizacja Pomnika Obojczyków Płocka 1920 roku



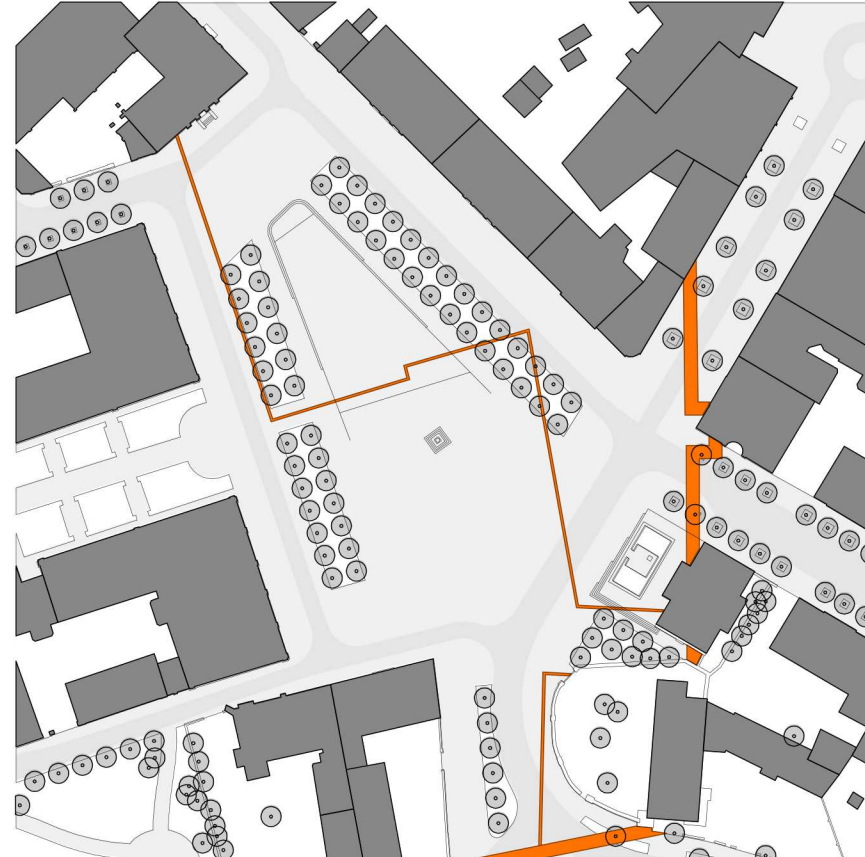
połączenie placu z otaczającymi ulicami



fontanna



nowe nasadzenia i uzupełnienie zieleni ulicznej



odwołanie do historii miejsca w rysunku posadzki

- granica obszaru opracowania
- granica otoczenia obszaru opracowania
- I nawierzchnia z płyt granitowych 100 x 50cm
- II nawierzchnia z płyt granitowych 30 x 15cm
- III nawierzchnia z płyt granitowych 50 x 50cm
- IV nawierzchnia z kostki granitowej 10 x 10cm
- V nawierzchnia z kostki granitowej 20 x 20cm
- VI nawierzchnia przepuszczalna
- VII trawnik i zieleń
- drzewa projektowane
- drzewa istniejące - liściaste
- drzewa istniejące - iglaste
- drzewa usuwane
- wpust uliczny
- odwodnienie liniowe w posadzce

- I-1 ławka z mobilnymi krzesłami / krzesła
- I-2 szerokie siedzisko modułowe
- ś śmietnik wolnostojący
- sr stojaki rowerowe
- g gablota informacyjna
- t-1 tablica informacyjna szer. 40cm
- t-2 tablica informacyjna szer. 90cm
- I-1 lampa
- I-2 lampa ze śmietnikiem
- oprawa podświetlająca drzewo
- stłupki parkingowe
- próg przed wyniesionym skrzyżowaniem
- mp miejsca parkingowe
- taxi postój taksówek
- rm stacja roweru miejskiego

- Pomnik Obojczyków Płocka 1920 roku
- oś ul. Tumskiej w kierunku wzgórza Tumskiego z odtworzonym szpalerem drzew
- Płyta Pomnik Nieznanego Żołnierza
- oś Odwachu
- oś "Domu pod Opatrznością"
- fontanna w formie lustra wody
- dysze rozpylające parę wodną
- podwójne szpalery kasztanowców
- strefa lokalizacji sezonowych ogródków gastronomicznych
- jezdnia przesunięta w oś ul. Tumskiej
- zwężone jezdnie wokół palacu
- linia wyznaczająca obrys dawnego Rynku Kanonicznego
- zaznaczony w posadzce przebieg murów miejskich
- Pomnik Pracowników Wymiaru Sprawiedliwości poległych i pomordowanych w latach 1939-45
- dziedziniec sądów z wyeksponowanym pomnikiem

Pomnik Obojczyków Płocka 1920 roku znajduje się na przecięciu 3 osi kompozycyjnych - osi Biblioteki im. Zielińskich, osi budynku Odwachu oraz osi południowego odcinka ul. Tumskiej. Południową oś w kierunku Katedry dodatkowo wzmocniono poprzez odtworzenie istniejącego dawniej szpalu drzew.

Ułatwienie dostępu do przestrzeni centralnej placu osiągnięto poprzez zwężenie i wyrównanie poziomu jezdni przebiegających przez plac. Wprowadzenie strefy ruchu uspokojonego pozwoliło stworzyć przestrzeń przyjazną pieszym użytkownikom. Przesunięcie jezdni we wschodniej części placu pozwoliło uczynić i ułatwić komunikację pomiędzy północną i południową częścią ulicy Tumskiej.

Obok pomnika centralnym elementem zagospodarowania staje się fontanna w formie płytkiego zbiornika. Umieszczone w posadzce dysze generujące obłoki pary wodnej tworzą niecodzienne efekty wizualne. Zwiększona wilgotność jaką tworzy fontanna wpływa zwłaszcza w okresie letnim korzystnie na jakość powietrza zachęcając tym samym użytkowników do korzystania z przestrzeni placu.

Dla poprawy komfortu korzystania z przestrzeni oraz złagodzenia wpływu utwardzonej nawierzchni placu w projekcie przewidziano wprowadzenie zieleni wysokiej. Zapropnowano dwa podwójne ciągi drzew wokół centralnej części placu. Zieleni uzupełniająca po obu stronach budynku Odwachu uzupełnia wschodnią pierzeję, uczyniającą kompozycję. Obecność drzew stanowi także nawiązanie do tradycji i istniejącej historycznie nasadzeń na placu.

Wyrównanie nawierzchni placu pozwoliło zlikwidować bariery architektoniczne i stworzyć przestrzeń dostępną dla wszystkich użytkowników. Jednolita kolorystyka i materiały tworzą tło dla otaczających plac budynków, pomnika oraz mebli miejskich. W rysunku posadzki podkreślono za pomocą koloru centralną część placu. Dodatkowym elementem jest odwołanie do skomplikowanej historii miejsca poprzez zaznaczenie w nawierzchni przebiegu północnej strony dawnego Rynku Kanonicznego oraz murów Starego Miasta.

